

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora diputada.

Li contestarà la vicepresidenta del Consell, a la qual donem la paraula. Vicepresidenta, té vosté la paraula.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Bon dia, senyora Catalá.

Mire, en execució de pressupost, ajudes directes a la gent, ajudes directes, prestacions directes, a data 30 de setembre, en 2015 ja portàvem 84 milions més que el que vostés portaven en 2014. A 2014, 172 milions més que vostés. És a dir, en dos anys de pressupost d'este govern tenim 172 milions més pagats a estes altures que tenien vostés en 2014. Vosté entén la diferència entre el que vostés feien i el que fem nosaltres?

Vosté sap que enguany als ajuntaments per a la valoració de la dependència se'ls ha pujat un 101% el pressupost? És a dir, s'ha doblat el pressupost als ajuntaments. Vosté sap que el global de la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives als ajuntaments creix 38 milions d'euros? 38 milions d'euros que és pràcticament el mateix que el fons de cooperació municipal. Vagen vostés sumant, i a la millor sí que estem complint les resolucions de Les Corts. perquè això són diners directes als ajuntaments. 38 milions d'euros més que l'any passat.

Si això no és un marc de finançament estable i un marc de finançament que, lluny d'ofegar els ajuntaments, que és el que feien vostés, els dona oxigen als ajuntaments, que vinga deu i ho veja. I per cert, diga-li a Montoro que la llei de racionalització dels municipis el que va és en sentit contrari del que vostés estan defensant. Vegen a vore si no criden tant ací i li diuen més al Govern d'Espanya, al govern de Rajoy que deixa d'ofegar els ajuntaments. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Senyories, passem al següent grup parlamentari, i en este cas la pregunta de control la formularà el Grup Compromís, i la formula el seu síndic Fran Ferri. Quan vosté vullga.

El senyor Ferri Fayos:

Gràcies, senyor president.

Senyor president, hui la pregunta de Compromís versarà sobre un aspecte que afecta els pressupostos de 2007, que afecta els recursos per a millora la vida dels valencians i les valencianes, i no és una altra que les mesures de lluita contra el frau fiscal. Ací hem parlat moltes vegades que el problema no és la despesa, sinó que són els ingressos. Per cert, si

parlem d'ingressos, i ací la senyora Bonig també ha parlat d'ingressos abans, estaria bé que el Partit Popular fera ús de la seua bona voluntat.

Perquè això que diu, vosté coneix és la frase esta de comptes clars, amistats llargues, o «cuentas claras, amistades largas», estaria bé que el Partit Popular pagara la factura de la Ciutat de les Arts i de les Ciències, i que pagara també la factura de Fira València. Així també tindríem *(aplaudiments)* més ingressos per a fer front al finançament local.

Però abans també teníem un problema de comissions i de corrupció, però afortunadament la ciutadania valenciana va decidir que el govern de «todos a la cárcel» passara a l'oposició. I eixe problema d'ingressos de què li parlava té molts fronts. El primer i principal i fonamental és el sistema de finançament injust. No vaig a estendre'm perquè ja hem parlat moltes vegades d'esta qüestió en estes Corts. S'acaba de parlar ara mateixa.

Rebem menys del que necessitem per a executar les nostres competències. Paguem com a rics, però som un territori empobrit per les nefastes polítiques que durant dècades han fet els governs anteriors. El segon front és la reforma tributària. I ja tenim sobre la taula una proposta, la del seu Consell, en la línia d'allò que necessitem: generar més ingressos de la manera més justa. Que qui més té haja de contribuir més a la qualitat de vida dels valencians i les valencianes. Perquè és de justícia i és de sentit comú.

Perquè, senyor president, entre la ciutadania, existeix la sensació estesa, en bona part d'eixa ciutadania, que sempre són els mateixos els que paguen els impostos. I el pitjor de tot és que eixa sensació té part de realitat, perquè, com no va a tindre part de realitat, quan el govern a Madrid, a Madrid s'aproven amnistien fiscals per a grans defraudadors, per a grans fortunes, que tenen els seus recursos en paradisos fiscals sense declarar?

Com no van a tindre eixa sensació els ciutadans, quan escolten a tota una advocada de l'estat dient que la famosa frase «hacienda somos todos es solo un eslogan publicitario»? Com no va a pensar això la ciutadania? I davant d'açò, què pensen els autònoms, que s'esllomen per a pagar l'IVA a final de mes? O els treballadors en nòmina, que paguen religiosament les seues contribucions al benestar de tots els valencians i valencianes?

Ací no estem en el debat clàssic entre els partits liberals que volen menys despeses i una administració limitada. O els partits que volen més inversió pública, com els països més avançats. No, no estem parlant d'això. Estem parlant d'un debat més de base. Els diners públics, han d'anar empreses d'amiguets o han d'anar a finançar amb microcrèdits a xicotes i mitjanes empreses?

Els diners públics, han d'anar a unflar casos de manipulació, com el de Canal 9, o a reactivar tot el sector audiovisual valencià d'una forma sostenible i amb criteris de servei públic? Els serveis públics, han d'anar a sobre costos i tres per cents en la construcció de col·legis o han d'anar a eliminar els barracons?

No és un debat sobre intervencionisme o no. És un debat entre *mangarrufisme* i bona gestió. I eixe debat és el debat de

fons, quan parlem de la despesa, i és el mateix debat quan parlem dels ingressos. Ahí també hi ha un debat de base, el debat de partida que passa per la bona gestió. I eixa bona gestió, sí o sí passa per la lluita clara i evident contra el frau fiscal.

Bona gestió, per exemple, senyor president, és recuperar més de dos milions d'euros de defraudadors amb un senzill creuament de dades. Bona gestió, senyor president, és recuperar, augmentar en més de 24 milions l'impost de successions. I bona gestió, senyor president, és enfortir l'Institut Valencià d'Administració Tributària, per a continuar treballant en esta línia. Per tant, enhorabona, senyor conseller.

I un suggeriment, senyor president: vosté sap que als Estats Units, que ara està molt de moda, quan la CIA detén algun hacker o l'FBI detén algun hacker, no solen enviar-lo a la presó. El que solen fer és contractar-lo, perquè sap sobre tot això. Per tant, senyor president, jo li suggerisc, i ja que la senyora Bonig està molt col·laboradora, que contracte gent del Partit Popular perquè l'ajude a lluitar contra el frau i la corrupció, perquè són els millors experts que tenim al nostre país. (Aplaudiments)

Senyor president, *mangarrufes* o bona gestió. Eixe és el debat que tenim hui ací. Alguns i algunes vénen ací i parlen de liberalisme britànic, i de conceptes grandiloqüents. Però, sap què passa? Que per als valencians, quan vénen els del *gobierno de todos a la cárcel* i ens parlen de liberalisme, ens tirem la mà a la butxaca. Liberalisme com el de Zaplana? Liberalisme, com el del senyor Camps?

Senyor president, tots sabem, la majoria de valencians sabem que hem patit un sistema injust, un sistema pensat per a fer rics als més rics, a costa del benestar de tots els valencians i les valencianes. I per això, cal anar amb compte quan algú ve ací de liberal, perquè després de la Terra Mítica, Calatrava, Fira València, CIEGSA, Valmor, que ara està de moda, Bancaixa, la CAM, les ITV; després de Zaplana, de Camps, d'Olivas, de Rus, de Caturla, de Ripoll, de Fabra; després de Brugal, de Gürtel o de Taula, després d'això queda clar que per a la dreia valenciana el liberalisme «son los padres».

Per sort, ara tenim un govern diferent...

El senyor president:

Senyoria.

El senyor Ferri Fayos:

...un govern que ha acabat amb les *mangarrufes* del govern de *todos a la cárcel*. Ara es lluita per a la màxima eficiència en la despesa. Ara es lluita per la màxima justícia en els ingressos, perquè això sí o sí ha de ser el que ha de fer el govern valencià: que tot el món pague, també els poderosos, també les grans fortunes, i per això, senyor president, li pregunte: quines són les mesures del Consell per a lluitar contra el frau fiscal.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

President del Consell, contestarà a la pregunta.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Compartisc la seua preocupació pel que significa la política fiscal, pel que significa pagar impostos. Pagar impostos, en definitiva, és el que consciència la realitat d'una societat democràtica. Una societat democràtica és una societat que paga impostos per tal de redistribuir, per tal que totes les persones tinguen oportunitat d'exercir-se uns drets bàsics, els drets socials, els drets que tenen que vore en les llibertats i els drets que tenen que vore també en la qüestió econòmica fonamental.

Els impostos, la cultura de pagar impostos és ser o no ser una societat democràtica. I en eixe sentit, és fonamental posar de manifest que no se pot jugar en els impostos de manera electoralista. I això és el que va fer el Govern d'Espanya abans de les eleccions quan va fer una reforma fiscal que, finalment, ha significat que n'hi ha un decalatge enorme d'ingressos i despeses i que farà que ara la Unió Europea digue que hem de produir noves retallades.

Per tant, allò que ens estem jugant és alguna cosa molt important. Nosaltres tenim una part fiscal de coresponsabilitat baixa, no arriba al 20%. Però l'hem d'executar bé i el que enguany ja s'ha començat a fer és, precisament, la progressivitat i aquells que tenen menys paguen menys. És obvi. Però no passava així. Per tant, esta és la fórmula que existix en una societat avançada, contribuir per a garantir allò que una societat avançada vol. Sanitat pública universal, educació pública per a tots i per a totes, serveis de benestar perquè ningú se quede al marge. Tot això sols es pot fer a través dels impostos i de la redistribució.

Quan arribarem al Consell ens trobarem una administració incapaç de conscienciar a la societat de la importància de col·laborar amb els impostos. Per una raó fonamental, l'absència d'un discurs ètic i, per una altra banda, pel desinterès en la lluita contra el frau. El cos d'inspectors de tributs de La Generalitat tenia una elevada provisionalitat, els sistemes de control dels impostos transferits o gestionats per La Generalitat diguem que eren manifestament millorables.

En resum, el que està com estava l'administració envers al frau, el que se produïa és que ací pagar o no pagar impostos de La Generalitat –en este cas, no pagar– era fàcil i rendible, donat la falta d'inspectors. Per a combatre aquesta situació des de l'Agència Valenciana d'Administració Tributària s'han posat en marxa tres campanyes contra el frau fiscal. És la primera vegada en vint anys que s'han desenvolupat campanyes amb requeriments massius i s'ha fet gràcies a una pràctica tan elemental com la que vosté dia, creuar bases de dades i localitzar als incomplidors en la legislació fiscal.

Per senzill que parega no s'havia fet. Per què no es creuaven les bases de dades? Per què no se solucionava el mètode de fixació de valor quan sabíem que la justícia ho refusava? Per què s'havia convertit la Comunitat Valenciana en un lloc fàcil per als defraudadors? Què ha fet el nou Consell? En primer lloc, un pla de xoc contra els defraudadors en l'impost del patrimoni. Hem identificat cinc-cents trenta-nou no declarants de l'impost del patrimoni de l'exercici 2012 que estaven obligats a presentar l'auto-liquidació. A més, s'han iniciat uns altres cent onze expedients sancionadors. La campanya ha tingut, a més, un efecte paral·lel en conèixer-se que, una vegada posada en marxa, han hagut centenars d'autoliquidacions extemporànies. És a dir, en quant la societat valenciana va saber que començàvem ja una nova política contra el frau, és a dir, que les vacances fiscals s'havien acabat, començaren alguns a tornar a pagar.

Este pla de xoc es mantindrà en el successiu. Si en la primera onada hem aconseguit recuperar cinc milions d'euros per a les arque valencianes, en la segona esperem uns altres tants respecte als exercicis del 2012, 2013 i 2014. La tercera operació antifrau fiscal s'ha centrat en creuar les operacions escripturades en els notaris amb declaracions realitzades pels contribuents i s'han detectat sis-cents operacions sota sospita. En total, en este primer any, s'ha aconseguit identificar mil huit-cents defraudadors.

Una part fonamental d'esta tasca recau en l'Agència Valenciana de l'Administració Tributària, a la qual s'ha de dotar –i en este pressupost també se dotarà– de millors i majors mitjans humans i materials. D'acord amb allò que ha establert el grup d'experts i d'acord amb l'acció de la conselleria, se van a produir una sèrie de mesures que vull anunciar-li avui.

Primer, la professionalització de la plantilla. Se continuarà el procés de creació del cos superior de tècnics tributaris. En segon lloc, la creació del cos d'agents tributaris per a donar-li suport. En tercer lloc, la implantació d'un sistema informàtic propi de l'IVAT per tal d'acabar amb eixes zones opaques. I tot això encaminat al que és una voluntat d'este govern. I la voluntat és que, abans d'acabar esta legislatura, tinguem ja una agència tributària valenciana, una agència tributària que pugui ser l'espai on confluisquen els serveis de recaptació de les diputacions, dels ajuntaments més grans que en estos moments s'ho estan fent solitàriament, per tal de garantir eixe fet que és el que vosté deia al principi, i amb el qual jo coincidisc absolutament, i és la progressivitat fiscal i que allò que fa més mal a la democràcia és precisament atacar el sistema impositiu i defraudar.

I, malauradament, ara tenim l'exemple d'algué que ha pogut ser president dient que no paga impostos. Això me pareix miserable i això és el que hem de combatre. Ací, allà o on passe.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyories, passem a la següent pregunta de control. En este cas la que formula el síndic del Grup Ciudadanos. Des de l'escó?

Senyor Alexis Marí, té vosté la paraula.

El senyor Marí Malonda:

Gracias, president.

President, vicepresidenta, consellers.

President, ¿cómo ha mejorado la calidad de vida de los valencianos sus primeros presupuestos?

Gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Marí.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Gràcies, president.

Señor Marí, todos conocen las estrecheces que vive este gobierno, la situación financiera de La Generalitat, los 43.000 millones de euros de deuda. Pero lo que le quiero decir es que desde que nosotros tenemos la responsabilidad de gobernar, lo que hemos hecho es iniciar la reparación de derechos básicos de los ciudadanos. Ese es el primer objetivo. El primer objetivo que representó el presupuesto que se está ejecutando este año fue, precisamente, la reparación de derechos. Y sin triunfalismos, sin ningún triunfalismo. Sabiendo de lo mal que aún está mucha parte de esta sociedad.

Hoy podemos decir que miles de valencianos viven mejor que hace un año. Viven mejor los ochocientos setenta y siete mil valencianos que ya no pagan sus medicinas y que no tienen que abandonar sus tratamientos. Viven mejor los más de cincuenta y un mil dependientes que ahora cobran puntualmente las prestaciones. Viven mejor las diez mil trescientas personas que han recuperado la tarjeta sanitaria. Viven mejor las familias de trescientos veinte mil niños y niñas que tienen libros gratuitos. Viven mejor los ciento diez mil niños que reciben una beca para el comedor escolar. Viven mejor las siete mil familias a las que no se les corta la luz y el agua porque perciben ayudas contra la pobreza energética. O viven mejor, también, las cinco mil quinientas familias que están empezando a cobrar las ayudas a la vivienda que se dejaron sin pagar.

Hoy muchas personas que vivían en situación de emergencia han podido recuperar sus derechos. Porque si hay quien propugna que el estado del bienestar es caro, yo les digo que para este Consell la ausencia del estado del bienestar es inasumible.

Gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president del Consell.